

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Spansk galgo

Versjon 1

Gyldig t.o.m. 1.1.2022

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innholdsfortegnelse	2
Generelt	2
Rasens historie; bakgrunn og utvikling	2
Overordnet mål for rasen.....	Feil! Bokmerke er ikke definert.
Aktuell status for rasen i Spania, Europa og resten av verden	2
Rasens populasjon	4
Gjennomsnittlig kullstørrelse og innavlsgrad.....	4
Matadoravl	4
Mål og strategi.....	4
Helse.....	5
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen.....	5
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter	5
Bruksegenskaper	5
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden.....	5
Eksteriør	5

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

For å finne opprinnelsen til Spansk Galgo, må man helt tilbake til antikkens tid. Allerede før Kristus fødsel jagde kelterne med sine mellomstore mynder. Disse hundene forfulgte byttet med hjelp av synet fremfor nesen og de var akkurat raske og sterke nok til å nedlegge byttet i fart. Ettersom de var verdifulle jaktkamerater, fulgte de med kelterne på deres vandring og på den måten ble de spredt over nesten hele Europa. På samme måte kom de til den Iberiske halvøy, ettersom kelterne bosatte seg der på 600-tallet f.Kr. Flere århundrer senere hersket romerne over store deler av Europa og de fortsatte med den tradisjonelle jakten med keltiske mynder. Tilstedeværelsen av mynder bekreftes i malerier og nedskrevne historier fra den tiden. På samme måte som Greyhound er en del av Englands keltiske arv, er Spansk Galgo en del av den Iberiske halvøy sin arv. En av forskjellene på disse to rasene i dag er bl.a. løpsmåten. Greyhunden utviklet seg til en rask mellomdistanseløper på flat mark, med dypere brystkasse, litt rundere muskler og mer vinkler i bakbenene . Spansk Galgo utviklet seg en rask og utholdende langdistanseløper med lynraske vendinger i ujevnt terreng med ikke fullt så dyp brystkasse, lengre muskler og bakbenene moderat vinklet. En Spansk Galgo skal selv finne og drepe sitt bytte og deretter overgi det til sin eier. For å jakte f.eks. hare så kreves det et sterkt og rørlig skjelett med gode vinkler i skuldrene og for å drepe og returnere byttet til eieren kreves det sterke og kraftige kjever.

Aktuell status for rasen i Spania, Europa og resten av verden

Den store utfordringen for en oppdretter i dag er å holde blodslinjene rene, fordi i Spania, så vel som i England på 1930-tallet, utviklet en stor interesse for løpshunder (racing), spesielt i de østre og sørlige

delene av Spania. Dette innebar en innblanding med Greyhound med den tradisjonelle Spanske Galgoen ettersom Greyhunden er raskere på flat mark. Siden 1970-tallet har det vært mange oppdrettere som har forsøkt å beskytte den tradisjonelle rasen fra å forsvinne i blandingen med Greyhound og en av de viktigste tiltak var å forme en FCI-standard, om enn med ganske provisorisk tekst, for å skille den rene rasen Spansk Galgo fra den andre. I begynnelsen av 1980-tallet ble det utarbeidet en ny skriftlig, ganske omfattende og grundig standard med den spesielle hensikt å skille Spansk Galgo fra Greyhound og hybrider fra begge rasene. Siden den gang kan man se en viss fremgang hos oppdrettere i Spania og land som Frankrike og Tyskland.

Takket være den detaljerende standarden, kan også en effektiv bedømming skje på utstillingene, noe som igjen bør resultere i klare definisjoner av disse hundenes verdi og egenskaper. Vi regner med en god fremtid for Spansk Galgo pga deres temperament med høy toleranse, variasjonene med ulike pelstyper og farger, samt sunnhet, som er et resultat av det faktum at rasen til tidlig 1980-årene bare holdt for jaktformål i Spania, noe som førte til en svært selektiv utvelgelse av individer, basert på motstandsdyktighet, effektivt konstruerte og friske hunder.

I de senere årene har en rekke hunder blitt importert fra sør- og mellom Europa, og disse hundene, kombinert med de allerede eksisterende hunder, lover godt for den fremtidige utvikling av rasen både i Norge og Norden.

Situasjonen for Spansk Galgo i den øvrige verden er at i USA finnes rundt 50 hunder. Noen av disse er importert fra europeiske oppdrettere, som de har avlet videre på, mens andre er såkalte rescue-galgo.

I New Mexico, hvor hetsjakt er tillatt, blir de til og med brukt til jakt på villsvin.

I Europa, finnes de aller fleste i hjemlandet Spania. Situasjonen der er at mange oppdrettere som har kull, registrerer valpene og viser sine hunder på utstilling. Men de fleste hundene er født hos jegere, som bruker de på harejakt, som opprinnelsen deres er. De sistnevnte blir sjelden registrert i den spanske kennelklubben, så det er vanskelig å spore linjene de kommer fra.

Ordføreren i den Spanske kennelklubben har advart oppdrettere om at det finnes en tendens til å avle individene til en «utstillingsvariant» med bl.a for mye bakbenvinkler og for kort og dyp brystkasse, som blir for ekstremt elegant for rasen. Denne oppfatningen deles både av spanske oppdrettere og internasjonale dommere. Det motsatte skjedde i Sverige, der en del av hundene har hatt en tendens til å utvikle seg noe uelegante og litt tunge. Men med nye blodslinjer sammen med de eksisterende, ser det bedre ut for fremtidige kull.

Rasens populasjon

Det første individet kom til Sverige 1995, og samme året ble det første valpekullet født der. Fra kull nummer to i Sverige, ble det i 1997 importert en tisper og en hannhundvalp til Norge og i Norge. Flere fra senere kull ble også importert, samt importert fra Tyskland og Spania.

Gjennomsnittlig kullstørrelse og innavlsgrad

I Norge er det ca 35 individer i 2014. Så det har ikke vært noen stor økning.

I de senere år så har det vært ønskelig med en innavlsgrad på maks. 6,25% per kull, og maks 2,5% som snitt i rasen, noe som har vært relativt lett da gjennomsnitts innavlsgrad har vært null eller svært lav.

Matadoravl

Oppdrettere skal oppmuntres til å ha et godt samarbeide med oppdrettere i Europa for å få en større bredde på avlsbasen, samt å ha som målsetting å importere hunder med nytt blod. Også øke samarbeidet med planer for avl så langt det er mulig.

Mål og strategi

Klubben vil arbeide for eksteriør og funksjon går hånd i hånd. Viktig i dette arbeidet er å bevare rasen typiske detaljer som er godt beskrevet i standarden. Vi vil fortsette å arbeide for å etablere gode kontakter med oppdrettere i både hjemlandet og resten av Europa. Holde oss godt "à jour" av rasens utvikling både når det gjelder eksteriør og funksjon, dvs. jakttegenskaper. Og selvfølgelig, det viktigste, for å opprettholde rasens gode mentalitet.

Det skal arbeides for større åpenhet og større samarbeid mellom oppdrettere i Norge/Norden og resten av Europa. Eiere av Spansk Galgo skal også oppmuntres til å la sine hunder delta på lure-coursing samt utstilling. På denne måten kan det gjøres en bedømming både av hundenes eksteriør og funksjon.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

For noen år siden ble det sendt ut et spørreskjema om helse fra den svenske moderklubben til alle eiere av Spansk Galgo i Norge og Sverige. Evalueringen av spørreskjemaet viste at vi har veldig friske hunder. De kan bli veldig gamle 12-13 år, den eldste over 15 år. Det finnes ikke en spesifikk sykdom til rasen og det er viktig å at det forblir slik. Det har blitt rapportert om epilepsi, hjertefeil og plutselig død av hjertefeil på visse linjer. Det har også forekommet navlebrokk og mangel på tenner på et fåtall hunder. Noen få enkelttilfeller av kryptorchism har også forekommet.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

I følge spørreskjemaet utsendt til eiere i 2003 har vår Spansk Galgo det typiske temperamentet som er vennlig og tilbakeholden. Dessverre har det hendt at noen er altfor sky og redde når de møter uvante situasjoner og fremmede mennesker. Målsetningen er å verne om det typiske temperamentet rolige, vennlige med til dels tilbakeholdne hunder. Motvirke at vi får hunder som er redde i hverdagssituasjoner. Informere valpekjøpere om hvor viktig det er å trene sosialisering og tilvenning på en bra måte for å skape en trygg og harmonisk hund.

Bruksegenskaper

Spansk Galgo er en jakthund som jakter ved hjelp av synet. Den skal være smidig og utholdende, lettere i kroppen enn Greyhound. Den skal være elegant med harmoniske proporsjoner. En Spansk Galgo skal være rolig og til dels tilbakeholden. Underjakt er den derimot veldig livlig og livsglad.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

Det er i Norge i dag en blanding av import og norskfødte hunder. Alle disse passer innenfor rasestandarden, men det er en tendens til at noen av rasens typiske komponenter holder på å forsvinne. I Norge er det ikke tillatt å bruke rasen til jakt, så flere eiere av rasen prøver hundens funksjoner ved å la de være med på lure-coursing med stor suksess.

Eksteriør

Halen til Spansk Galgo er ofte svært lang. Rasen har den lengste hale i hundeverdenen i forhold til kroppen. Noen linjer har lengre haler enn andre, men halen skal bæres korrekt, dvs: Halen er lavt ansatt, bred ved roten, men smalner gradvis mot tuppen. Den skal henge i nær kontakt med bakbena og

nå langt nedenfor hasene. Halen bør holdes mellom bena og den avsluttende kroken på halen skal nesten berøre bakken foran bakbenene. Dette er veldig typisk for rasen og en av rasens spesielle funksjoner.

